

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Solicitududo

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

rent, gladio suæ quietis extincti sunt. Nonnulli hominum ita orio
sæ mentis sunt, ut eos labor occupationis excipiat, in ipsa operis
inchoatione succumbant. *ibid.*

In istis visibilibus, quæ intuemur, cor nostrum extra se spargi-
tur, & quicquid de intus agatur, obliuiscitur, dum extrinsecus
occupatur. *ibid.*

Occupatio secularium dignitatum tanto facilius vitis pre-
mitur, quanto maioribus curis grauatur. *ibid.*

Sæpe misericors Deus, quos suos tenere diligit, eos sollicitè ab ex-
terioribus actionibus custodit. Nam & plerumque pater familias ad
eum laborem seruos dirigit, à quo subtiles filios suspendit. *ibid.*

Præoccupatum quippe secularibus desideriis animus delectatio
sancta declinat, nec misceri poterunt vana veris, æterna caducis,
spiritualia corporalibus, summa imis: vt pariter sapiat, quæ sursum
sunt, & quæ super terram. *Bern. in quadam serm.*

Commun. quæsto futurum non curat gaudium, implicatur a-
more terrenorum: cumq; illis inuoluitur, vanitas recipit, curiositas
deducit, voluptas inficit, cupiditas afficit, luxuria inquinat, torquet
invidia, cruciat tristitia, turbat iracundia, sicq; miser calbus, vitius
omnibus, & quasi per multa mens dispergitur, quærit, nec inuenit,
vbi requiescere possit. *ebid.*

Nequaquam vltioris cura dici te conterat: cuius enim dici spa-
tium te viturum nescis, quam ob causam illius sollicitudine tor-
queris? *Chryl. sup. Math. 6.*

O infelix animal quid sollicita es erga plurima? porro cum vnum
sit necessarium, dilige vnum, in quo sunt omnia, & ibi fige cor tu-
um, & desiderium. Nam felices illius ciuitatis ciues, cuius participes
in idipsum: mundum enim transit, & concupiscentia eius. *Rech. de
sant. Vid.*

Sollicitus dicitur, quasi solens citus, in quantum scilicet aliquis
ex quadam solertia animi velox est ad profectum ea, quæ sunt
agenda. *Isid. l. 2. Etymol.*

Sicut homo nunquam inuitus bene feruit: ita nec occupatus be-
ne commodata custodit. *Max. Episc.*

¶ SIMILITUDINES.

Chrysolami. Sicut oculus quanto mundior fuerit, tanto longi-
us videt: Sic & anima, quanto longior fuerit à sollicitudine mundi-
ali, tanto amplius Deo proximior est. *in c. 5. Math. hom. 10.*

Sicut viator in via nihil sollicitus est, nisi quod necessarium habet
ad vsum: Ita & homo in transitu mundi nihil debet esse sollicitus,
nisi quod opus habet ad vsum. *in c. 13. Math. hom. 31.*

Quemadmodum fieri non potest, vt qui nauigant, absq; cura sint.
Ita & hi, qui vitam hanc fragilem viuunt, absq; sollicitudinis angore
esse non possunt. Si diuis fuerit, plurimæ illi necessitatis occasio-
nes: si rex, cuius destinatur innumeris. *id. 2. ad Tim. hom. 1.*

Thrinæri. Sollicitudo hominem extenuat, & subinde res illius De-
us quam maxime prosperat, quæ minime curat. *in apoph. 102.*

¶ ADAGIA.

Tantali lapis. *Tavtáλλου λίθος.*
Tantali lapidem vocant imminens capiti periculum.

Mens est in tergoribus, & vesis in tuis scrotis.
De sollicitis dicitur: *ars solutum, quique malum aliquod imminens
timere videntur. Hesych.*

Ναυκροσθένειον.
Dixit solutus, qui studio quippiam eluauent.

Id est: ut verbum verbo reddam, Terra a metur. Confine proxi-
mo, quo significabant quempiam præ se ferentem vultu, quod mali
quippiam instare suspicaretur, idq; coniecturis aliquibus colligeret.
Animus est in coris.

Interpres admonet huius proverbi οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ βλάπτου, de his, qui iam
ad bellum spectant. Licetbis vti, quum ob sollicitudinem erit aliquis
ad id, quod agitur, in presentia parum attendens.

Similes videntur capiti ex Pylo. *τοῖς ἐν Πύλῳ ἀποφθίσει
τοῖς ἄνακτικαῖς.*

Dicit solutum de his, qui vultu miserant: nempe pallidi, squalidi,
macilent. Sic schein / als wren sie auß dem Grab kommen / oder
von den Todten auff erstandent.

Arctum annulum ne gestato, *ὡς φορεῖν ἐνὶν ἀκτύλιον.*
Hoc est: (interprete D. Hieronymo) Ne Sixeris anxie.
Cor ne edito. *ὡς ἐκ δίῃ τῆν ἰσθμὸν λαύ.*

Hoc est: ne curis tuum ipsius animum excrucies. *Lasi die Wö-
gen sorgen. Item, Niage dir das Herz nicht selbji ab.*

In via ne feces ligna.
Non esse discruciamham vitam curis, & anxiis cogitationibus.
quidam exponunt.

Vide Cura, & Curiositas.

Solitudo.

¶ DEFINITIO.

Solitudo, Græce *ἠσυχία*, & dicitur, & non est de essentia perfe-
ctionis, sed est instrumentum congruum contemplationi, non

autem actioni. *secund. B. Thom. secund. Secund. quæst. 182. art. 2.*

¶ LOCI BIBLICI.

Solitarii molestia vana. *Ecl. 4. 27. 8.*

¶ SENTENTIA PATRUM.

Minus voluptatibus stimularur, qui non est, vbi frequenter
patum, & minus auaritiæ molestias patitur, qui diuinius
Aug. lib. de singular. Cler.

Sapienter nunquam solus esse potest, habet enim seruos
qui sunt, & qui fuerunt boni, & animus liberum quælibet
profert & transfert, & quod corpore non potest, cogitatione
plectitur: & si hominum inopia fuerit, loquatur cum Deo.
Quæ nihil
quam bonus solus erit. *Hier. contra Iouma.*

Infinita eremi vastitas te terret, sed tu paradysum mens-
bula, quotiescunque cogitatione ac mente illic confideras
es in eremo non eris, scabra sine balneo contrahitur, carnis
in Christo semel lotus est, non illi necesse est iterum lauari.
epist. ad Heliodo.

Solitarius vitam nunquid reprehendimus? minime
quam sæpe laudauimus, sed de monasteriis his non loquimur.
Milites quoque eremi dura rudimenta non terreat, quæ
conuersationis multo tempore dederunt, qui omnium bono-
rum, vt primi omnium fierent: quos nec elurios, nec la-
quando superant, qui paupertate laetantur, quorum habitus
inaccessus, vultus, doctrina virtutum est. *Epist. ad Rufin.*

Qui corpore remotus viuunt, sed tumultibus conuersationis
manæ terrenorum desideriorum cogitatione se inferunt, non
solitudine: vtero prematur aliquis corporaliter populatus
& tamen nullos secularium curarum tumultus in corde
non est in vrbe. *Greg. lib. 30. Moral.*

Malum, quod nemo videt, nemo arguit, vbi autem nemo
reprehensor, securus accedit tentator, licentius peccatur.
In conuentu vero, si quæ bona agis, nemo prohibet,
autem facere si vis, non licet: si ergo de fatuis virginibus
gregatio tibi necessaria est, si de prudentibus, tu cogita.
Bern. ad Sophiam virg.

Quamdiu quis permittit tibi turbis, & in multitudine
tium volutatur, non vacat soli Deo, nec segregatus esse
potest esse sanctus. *Orig. hom. 8. sup. Leuit.*

Solitudo sicut nouit emendatis moribus contemplationis
rissimam referare, & intuitu sincerissimo spirituum illum
rum scientiam reuelare: ita eorum, qui minus emendatis
non solum seruatur, sed etiam exaggerare confuevit. Tran-
ens sibi quique videtur & humilis, donec nullus hominum
miferetur confortio: ad naturam pristinam reuertitur, qui
pellauerit cuiuslibet occasionis commotio. *Ioan. Cassid.
monach. lib. 3.*

Ioannes est princeps Monachorum, ipse monachus
tus est, in eremum iuit, in eremo nutritur, Christum experit
litudine. *Ioan. Chryl. super Ioan.*

Sicut difficile est, arborem iuxta viam positam fructibus
maturitatem feruare: sic difficile est vitam iuxta hunc
viuentem, id est, in actibus mundi, iustitiam immutabilem
ad finem tenere. Recede ergo de via, & planta te in loco
nec mundus tecum habeat aliquid commune, nec tu cum
idem super Math.

¶ POETICA SENTENTIA.

Senec. in Hippolyt.
Non alia magis est libera, & vitio carens,
Rustique melius, vita, quæ prescos colat,
Quam quæ relictis manibus sylvas amat.

¶ SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Proice, quæcunque cor tuum lauant, quæ si aliter
quirent, cor ipsum cum illis euellendum erit. *Senec. l. 2. ad
Quidam adeo in latebris refugiunt, vt pateat in tenebris
quicquid in luce est. Epist. 2.*

Lugentem viuenteque custodire soleamus; ne solitudo
vitur. Nemo est ex imprudentibus, qui relinquat libi debeat
enim, quod solitudo habet commodum, est non timere
Epist. 10.

Quid prodest recondere se, & oculos hominum stare
bona conscientia turbam aduocat, mala in solitudine aut
sollicita. Si honesta sunt, quæ facis, omnes sciant: si turpa
fer neminem scire, cum tu scias? O te miserum: si contentus
testem. *Epist. 91.*

Qui res & homines fugit, ille est, quem cupiditarum
felicitas relegauit, qui alios feliciores videre non potuit,
lüt timidum atque iners animal metu occultant: ille sibi
uit, sed quod turpissimum est, ventri, somno, libidini, non
uit, qui nemini. *Epist. 56.*

Viuit is, qui multis viuere est, viuere is, qui te vitore: qui
tant & torpent, mortem suam antecellerunt. *Epist. 61.*

Omnia nobis mala solitudo persuadet, nemo est, cui
us sit cum quolibet esse, quam secum. *ibid.*